

Rozměj, woni bě myšlachu, až budu te na
ložu drugi zohn s ložownikami hupožlasch, gaž
te předne plědč něpschidu, a potom woni
ten skasony zohn sobu něberu. A kaž běchu
bě myšlili, tak tež bě stanu. Wotpožna
hokožo tschich hustschělichu te na loži tschi
ras s kanunu a wołachu tak tych hupožlaných
plědč; ale te pschisch namžachu. Robinson
pač a jogo towarishe stojachu na gore sa
krami a wizechu, kak te na loži drugi zohn
ku kupa hupožlachu.

Robinson běšcho wot kapitana blyšchač,
až bu mjas tymi popajžonymi ložownikami
tscho, kenž bu jan s hubojanim dla drugich
do takeje grosnosći swolili. Wo tych poža
Robinson Bětk a tog wjašlowara. Kapitän
jim jich grěch předč žaržascho a kaka šchtrofa
na nich zaka, a na plědču jich hoptschascha,
lež tschěli jomu sašej wěrne bysch, žož až
jim tu šchtrofu spuschežijo. Wěrne až do
šmeršchi! woni wotgronichu a padnuchu
psched nim na kolena. A kapitän powědascho
dalej tak: Ja som waš pscheze sa wěrných
bkužabnikow žaržak, a togodla wěrim, až
nějščžo pschi takej grosnosći te goršche byli,
a mam něto tu nažēju, až bužoscho wašch
grěch hurownasch psches wětschu wěrnosč a
požkuschnosč. Woni plakachu kaž žišchi a
pošchtachu jomu hobej ruze; a na to psche=
powda jim sašej jich bronidka a kajascho
jim, ab něto tomu wěrchu teje kupy, kněsu
Robinsonu, požkuschne byli.

Mjas tym běchu te s lože wotpožlane
až ku kupa pschijěli a na buche hustupili.
Woni bě welgin žiwowachu, ako předny
zohn se žěru wizechu. Sich běšcho žašescho